

Nr 431.

Av herr **Arrhén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1953/54 till avlöningar vid de allmänna läroverken, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 158 angående anslag för budgetåret 1953/54 till avlöningar vid de allmänna läroverken m. m. har bl. a. föreslagits en höjning av posten arvoden åt bibliotekarier (s. 45). Förslaget grundades på 1950 års lärarutrednings i november 1951 framlagda betänkande rörande de organisatoriska och pedagogiska förutsättningarna för en tjänsteförteckningsrevision för ämneslärare vid högre skolor m. m.

Vid sin bedömning av arvodesbeloppens storlek har utredningen utgått från den uppfattningen att bibliotekariens arbete vid de största läroverken kan jämföras med 4 à 5 veckotimmars undervisning. Enligt en nyligen av Föreningen för Sveriges läroverksbibliotekarier verkställd undersökning uppgår bibliotekariens arbetstid vid större läroverk för närvarande till omkring 500 timmar per år, vilket i effektiv arbetstid kan sägas motsvara 5—6 veckotimmars undervisning. Med utgångspunkt härifrån och utan att eljest någon arbetsvärdering göres samt med beaktande av att arvodet för veckotimme inom ortsgrupp 3 för adjunkt i lägsta löneklassen är 568 kronor borde biblioteksarbetet vid de största läroverken ersättas med omkring 3 300 kronor. Det bör i detta sammanhang beaktas att läroverksstadgan förutsätter, att lärarpersonal skall tagas i anspråk, och skall dylik personal över huvud taget kunna antagas vilja stå till förfogande synes det sannolikt, att ersättningen icke alltför mycket bör avvika från den extrainkomst som vederbörande kan förvärva genom undervisning under samma tidrymd.

Oavsett vilken ståndpunkt, som tages till denna fråga, synes det för närvarande under inga omständigheter försvarligt att avvika från lärarutredningens förslag i ämnet. Härom måste framhållas, att lärarutredningen framlade sitt betänkande i november 1951, innan dels riksdagen reviderat lärarlönerna och dels lönerna till statstjänstemännen uppräknats generellt. Vid denna tidpunkt utgjorde timlärararvodet i ortsgrupp 3 för adjunkt i lägsta löneklassen 467 kronor om året. Utredningens förslag om att högsta arvodet 2 100 kronor skall anses motsvara 4 à 5 veckotimmars tjänstgöring passar således väl samman med då rådande lönenivå. I denna har emellertid från och med 1952 inträtt en allmän förskjutning, som måste beaktas. Man kan icke längre utgå från talet 467, utan det rätta jämförelsetalet är 568. Med tillämpning av exakt samma grunder som lärarutredningen begagnat sig av kommer man fram till att det högsta arvodet borde vara 2 556 kronor per år. På sätt utredningen föreslagit böra de mindre skolorna

grupperas under detta högsta arvode med 300-kronors-intervaller. I den högsta gruppen skulle komma 34 läroverk, alla med betydande bibliotek, och i den lägsta, där arvodet skulle bli 1 056 kronor per år, 97 läroverk av i allt ca 230.

Med stöd av ovanstående får jag hemställa,

att riksdagen måtte verkställa en uppräknning av posten arvoden till bibliotekarier så att i vart fall lärarutredningens intentioner beträffande arvoderingen realiseras.

Stockholm den 9 april 1953.

Erik Arrhén.
